

Winther: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg skal gjøre i Anledning af det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage), idet han nemlig paastod gjentagende med Bestemthed, at det var Staten, der var Assurandeur for Bygningerne paa Landet. Det er som bekendt en Feiltagelse. Der ere ikke Andre, som kunne komme til at betale for de Brandskaber, som indtræffe paa Landet, end de, som have gjensidig frivillig forsikret hinanden.

Jeg har hørt Endeel tale om, at man ikke skulde kunne overlade det til den fuldkomne Frivillighed at anskaffe Sprøiter paa Landet. Jeg tillod mig i forrige Møde at omtale, at de Interesserede i Sagen vilde, naar Communerne gjorde Noget i saa Henseende, træde til og understøtte den Slags Bestræbelser, og at man navnlig kunde vente, at de forskjellige private Assuranceselskaber vilde træde til og understøtte Anskaffelsen af Redskaber, der kunne tjene til at slukke Ildbrand, deite er jo i deres egen Interesse. Hvad jeg især har imod Loven, det er, at man dog kan paatvinge Communer, der ikke have Lust til at gaae ind paa at anskaffe en Sprøite, at gjøre det, rigtignok gjennem Amtsrådet, men naar der ikke er nogen Tvang nødvendig, skal man ikke tvinge Folk, og jeg er overbevist om, at her er ikke nogen Nødvendighed tilstede til en saadan Tvang. Det har glædet mig at høre, at de fleste af de ærede Talere, som have udtalt sig i denne Sag, have ligesom jeg fundet, at i den Deel af Loven, der angaaer Bygningsvæsenet, findes mange Bestemmelser, der kunne blive saare byrdefulde, og at der maatte deri gjøres en Forandring, inden man gik ind paa dette Forslag, og at altsaa Thinget vil behandle det paa en meget gjennemgribende Maade.

C. Petersen: Ja, jeg vilde have ønsket, at den ærede sidste Taler kunde have meddeelt os et oplysende Exempel paa, hvorledes det har stillet sig paa de Steder, hvor Frivilligheden er begyndt. Jeg veed rigtignok ikke, hvor mange Aar en saadan Frivillighed har bestaaet paa visse Steder, men nogen Tid har den dog bestaaet, og derfor kunde det interessere os at vide, om der har vist sig nogen

synderlig Iver for at anskaffe disse Slukningsredskaber, som Loven her omtaler. Jeg kunde oplyse med et Exempel, at det ikke er saa ganske at stole paa, at dette kan gaae synderlig raast ad Frivillighedens Vel. I den Jurisdiction, hvori jeg boer, skete det for omtrent 16 Aar tilbage, at den dygtige Herredsfoged opfordrede Beboerne til at anskaffe Sprøiter omkring i Sognene, navnlig i de store Sogne, og skjøndt han nød megen Tillid i Jurisdictionen, kom der kun 2 Sprøiter tilveie efter denne hans Opfordring, saa jeg troer just ikke, at naar det kommer an paa at udrede Pengene, man kan vente, at det gaaer just saa synderlig ad Frivillighedens Vel, og, hvad det er meget væsentligt med Hensyn til Slukningsredskaberne, er, at de kunne være nogenlunde strax tilstede, og det kunne de ikke, naar de, navnlig som hidtil, skulle befordre fra Hovedgaardene, der i Reglen ligge borte fra Landsbyerne. Derfor kan jeg ikke see Andet, end at det er en meget hensigtsmæssig Bestemmelse i Loven, at der kunde blive sørget for, at der blev anskaffet flere Sprøiter. Jeg har nogen Erfaring i den Henseende, idet navnlig det lille Sogn, hvori jeg boer, var et af dem, som anskaffede en Sprøite, ifølge den ovenfor omtalte Opfordring, og det er vist, at den ikke har udrettet saa lidt siden den Tid. Naar den samme ærede Rigsdagsmand meente, at Brandfogden kunde gjøre det vanskeligt at betjene denne Sprøite, saa troer jeg ikke, at det er at befrygte; der hører jo ikke saa særdeles Væsentligt til at betjene en Sprøite ved Landbygninger. Det er noget ganske forskjelligt, naar man tænker sig en Ildbrand f. Ex. i Kjøbenhavn og en Ildbrand paa Landet; der hører ikke nogen væsentlig Sagkundskab til at betjene en Sprøite paa sidstnævnte Sted. Naar man har talt saameget om Bygningsmaaden, saa kan jeg ikke forstaae, hvorledes det skulde blive synderlig anderledes, end hvad Loven siger. Det er vist, at det kan blive strengt for de Smaaaboere, der boe paa en lille Plet Jord, og ikke have Andet end den, men naar man tillader dem iglen at opføre straaetækte Bygninger paa samme Sted og i samme Mængde, tætsluttede som tidligere, saa kom jo det samme Forhold frem iglen. Vil man, ved at adstille